

דיווח מהימן על הנעשה בחוככי אש"ף: עראפאת התגבר על יריביו. ואש"ף התחזק בעולם הערבי

מהפך באש"ף?

התשובה הפאראדוכסית היא: פעולתה של ממשלת בנין בדרום-לבנון.

מ זה כמה שנים היה ידוע כי יאסר עראפאת ומקורביו דוגלים בפיתרון של דוֹקִיּוֹם של שתי מדינות, ורוצים לשתף את אש"ף במשאומתן להסדר שלום. הדבר בא לידי ביטוי מובהק בשיחות שניהלו אישי-שלום ישראליים עם נציגים מוסלמים של אש"ף. ביניהם סעיד המאמי ז"ל. המידע הזה הועבר לממשלת ישראל.

אך יש הבדל עצום בין איתות עליוני שדוֹקִיּוֹם ועליוני הצהרות דוֹקִיּוֹם שמעויות לבין מסי רת הדעה הדימשימיות מפי המנהיג העליון של אש"ף.

יאסר עראפאת אמר עתה בעצמו, בגלוי, את הדברים שעליהם הוא העז בעבר רק לרמוז, בניסוחים דיפלומטיים. הדבר נובע מתחושת-הכוח החדשה של עראפאת ושותפיו.

היא משקפת שני תהליכים מקבילים: התחזקותו של אש"ף בעולם הערבי, והתחזקות ההנהגה העראפאית באש"ף עצמו.

אישים פלסטיניים אינם מסתירים, בשיחות עם זרים, את סיבת המהפך: מנחם בגין עזר לנו!

ה פגישה הישראלית לדרום-לבנון הביאה בעיקר בותיה כמה תוצאות, שיומיה לא חלמו עליהן מראש (וגם אינם מודעים להן כעת).

קודם כל: הוכחה אפסותן המוחלטת של המדינות הערביות, מוז פני ישראל.

לא רק מצריים עמדה מנגד, כאשר לחם צה"ל בכוחות אש"ף. גם סוריה, בעלת הפה הגדול, ועיראק, שיש לה פה גדול עוד יותר, נאלצו לסתום את פיותיהן. הן לא העזו להצטרף ללוחמים. הן רעדו מפחד.

הפלסטינים לחמו לבדם, והם משוכנעים שהם לחמו היטב. תהיה האמת על מה שהתרחש בשדה-הקרב כאשר תהיה, כלפי העולם וכלפי עמיתיהם נראה כי הלוחמים הפלסטיניים עמדו לבדם מול המכונה הצבאית הכבירה של צה"ל, והחזיקו מעמד במשך יותר משבוע.

הכריז עראפאת עצמו, באותו ראיון: "היחס בין כור חותי ובין הכוחות הישראליים היה 1 מול 12, אך אנשי הצליחו להילחם במשך שמונה ימים ולילות".

כאן התערבה אישיות נוספת — הגנרל אבוואליד, ראש המטה הכללי של כוחות אש"ף, "אבוואליד" (שמו האמיתי הוא סעד סאיל) הוא קצין מיקצועי, פלסטיני ששירת בצבא הירדני, עבר את בית-הספר לפיקוד ומטה של צבא ארצות-הברית בפורט-ליונוורת. בספטמבר השחור, בהיותו מפקד החטיבה הירדנית באירביד, בדרגת תת-אלוף, עבר לצבא אש"ף. עתה הוא משמש כמפקדו.

"יש להבדיל בין מדינה ובין מהפכה", אמר האלוף למראיון האמריקאי. "עכשיו אנחנו מהפכה. אך כאשר נהיה למדינה, נבש צורה חדשה, נקבל מיגבלות חדשות וגישה חדשה.

יאסר עראפאת: הסגן הודח

החזק בנושאי המדינה ובה באזרח קטן, כל אחד ישקוד ויחדר לביטחון נחתו והמוסדות (של המדינה).

"יתר על כן, מילחמת-גרילה אינה יכולה לבוא מתוך מדינה קטנה וצעירה, שנולדה זה עתה.

"אשר למלחמה קלאסית נגד העוצמה הכבירה של ישראל, מטורף לחשוב על כך, בהתחשב ביכולתה של מדינה כזאת ובמאזן-הכוחות. הפיטפטים על הפחד (של ישראל מפני מדינה פלסטינית) אינם אלא אמתלה לאיסר טראטגיה הציונית המתמדת של התפשטות ושלילת זכור יות הפלסטינים".

לואים פנה אל עראפאת ושאל אותו בפני ריש אם הוא מסכים לזכור האלוף. עראפאת השיב בחיוב.

ה דברים האלה של עראפאת מצטרפים לשורה של פעולות בשטח, המצביעות אל אותו כיוון.

בשבועות האחרונים נקטה הנהגת אש"ף צעדים מש- מעותיים לחיסול היסודות הקיצוניים ביותר בשורותיה. אבו-דאוד, איש פתח שפיקד על אחד המיגזרים בלבנון, ושהניח לטובנים עיראקיים לחדור אליו כדי לחבל בכור חות האו"ם, נאסר על-ידי עראפאת. יחד עם כ-120 מנהגיו. סגנו הקיצוני של עראפאת, אבו-ראיד, הורחק. כל זה מהווה מהפך משמעותי וגדול בצמרת אש"ף.

פני שדושה שבועות מסר יאסר עראפאת הצי הרה מדינית, שהדהימה את המומחים, אף שזכתה בתשומת-לב שולית בלבד בישראל.

היתה זאת ההצהרה החשובה ביותר של אש"ף בשנים האחרונות.

עראפאת בחר בכמה מכובדת ביותר כדי להשמיע את הדברים. הוא קיבל לצורך זה לראיון, במישרו בביי-רום, את אחד הפרשנים המכובדים ביותר של ניו-יורק טיימס, אנתוני לואיס, הידוע כידיד ביקורת של יש-ראל. הראיון נערך באחד במאי.

הפסקו הקובע בראיון, שנמשך יותר משעה, היה: "הפיתרון האפשרי היחיד לבעיית המזרח התיכון הוא שארצות-הברית זכרית-המועצות יתנו ערובות לישראל ומדינה פלסטינית".

מעולם לא אמר יאסר עראפאת, בצורה כה מפורשת וחד-משמעית, כי הוא מקבל את הפיתרון של דוֹקִיּוֹם של שתי מדינות — מדינת-ישראל ומדינת-פלסטין, זו לצד זו.

פירוש הדבר, כפי שציין המראיון האמריקאי עמו, כי יאסר עראפאת מכיר במדינת-ישראל כבעובדה קיימת.

ה יו בראיון כמה פרטים מאלפים, המשליכים אור על הגישה השולטת עכשיו בהנהגת אש"ף.

עראפאת דיבר, כדרכו ערבית, נציג אש"ף בלבנון, שאפיק אליחות, תירגם את דבריו. בתרגום את אחד הפסקים, דיבר אליהוט על "הקמת מדינה פלסטינית בכל שטח שישוחרר במולדתנו".

כאן הפסיק אותו עראפאת, ותיקן אותו באנגלית: "כל שטח שישוחרר, או שיש-ראל תיסוג ממנו".

ההבדל הוא, כמובן, מהותי. מושב המועצה הלאומית הפלסטינית משנת 1974, שהחליט בספע הראשונה על הסכמת אש"ף לחלוקת הארץ, דיבר על שילטון פלסטיני שיקום ב"כל שטח שישוחרר".

המילה "שיוחרר" מרמזת על אקט של מילחמה. המור נח "נסיגה" מרמוז על הסכם, שבא בעיקבות משאומתן, והוא לקוח מנוסח החלטת מועצה-הביטחון 242.

בתקנו את דיברו מתרגומו, רצה עראפאת להרגיש הכריז. ציין העיתונאי האמריקאי: "ברור כי רצה להבהיר שישנה אפשרות של הסדר בדרום-לבנון".

ה מראיון האמריקאי אינו אדם תמים. אנתוני לוי איס הוא איש חכם, בעל הבנה מדינית עמוקה. הוא לא הסתפק בניסוחים כלליים, וחקר לגבי הפרטים, כך הציג שאלה ביחס לחשש, המקנן בלב ישראליים רבים וידידיהם, שמדינה פלסטינית כזאת תהווה איום קטלני על ישראל.

"זהו שקר גס", השיב עראפאת, בצינו כי אש"ף "משתתף בפעולות האו"ם ומסכים להתלפות האו"ם".

כאן התערב שאפיק אליחות וביקש להוסיף מושפט משני להבהרת הדברים. הוא אמר: "החלטות האו"ם מבירות בקיום ישי ראל". עראפאת, ציין המראיון, לא העיר על כך.

ב פעם הראשונה דיבר יאסר עראפאת, בפומבי, על אופייה של המדינה הפלסטינית שתקום. הוא ביקש להפריך את הטענה — או האמתלה — כאילו עלולה מדינה זו לשמש בסיס להתקפה צבאית או טרוריסטית נגד ישראל.

הוא לא הסתפק בכך שהצביע על העליונות הצבאית העצומה של ישראל, אלא הוסיף: "בניח שהמדינה הפלסטינית קמה. האם אתה מאמין שמדינה, המתחילה מאפס בבואה להקים את מוסדותיה, את כלכלתה, את תרבותה, את חברתה — שמדינה כזאת תהווה איום צבאי רציני כלשהו על ישראל?"

ולאחר מכן: "מה יסכן את השלום יותר, לדעתך — שהפלסטינים יישארו כמו שהם, משוללי זכויותיהם הלא-מיות, זכויותיהם האנושיות, מפורזים פה ושם, סובלים מדיכוי בכל מקום — או שהפלסטינים יתיישבו כאזרחים רגילים, בעלי גאווה עצמית מחדשת, בעלי דגל משלהם?"